

SJUNDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 24 FEBRUARI

Läsning

Jak 3:13–18

Om någon av er är vis och erfaren skall han med sin goda vandel ge prov på den mildhet som hör visheten till. Men har ni bitter avund och självhävdelse i era hjärtan skall ni inte skryta och tala osanning. Sådan vishet kommer inte från ovan, utan är jordisk, oandlig, demonisk. Där det finns avund och självhävdelse, där finns också oordning och allsköns uselhet. Visheten från ovan däremot är ren, men dessutom fridsam, försynt och foglig, rik på barmhärtighet och goda gärningar, omutlig och uppriktig. Rättfärdigheten utsås i frid och bär frukt för dem som håller frid.

Responsoriepsalm

Ps 19:8–10, 15 (R. 9a)

R. Herrens befallningar ger glädje åt hjärtat.

Herrens lag är utan brist och vederkvicker själen,
Herrens vittnesbörd är fast och gör den enfaldige vis. R.

Herrens befallningar är rätta och ger glädje åt hjärtat,
Herrens bud är klart och upplyser ögonen. R.

Herrens fruktan är ren och består för evigt,
Herrens stadgar är sanning, de är alla rättfärdiga. R.

Låt mina ord och mitt hjärtas tankar behaga dig,
Herre, min klippa och min förlossare. R.

Halleluja

Jfr 2 Tim 1:10

V. Vår frälsare Kristus Jesus har utplånat döden och dragit liv och oförgänglighet fram i ljuset genom evangeliet.

Evangelium

Mark 9:14–29

Vid den tiden då Jesus steg ner från berget och kom tillbaka till lärjungarna, fann han mycket folk omkring dem och skriftlärda som diskuterade med dem. Men när folket fick se honom, greps de av bävan och skyndade fram för att hälsa honom. Han frågade: »Vad är det ni diskuterar?» – »Mästare«, svarade en i mängden, »jag har kommit till dig med min son som har en stum ande. Var den än faller över honom kastar den omkull honom, och han tuggar fradga och skär tänder och blir stel. Jag bad dina lärjungar driva ut den, och de kunde inte.« Han sade: »Detta släkte som inte vill tro! Hur länge måste jag vara hos er? Hur länge måste jag stå ut med er? För hit honom!« De kom fram med pojken, och när han fick se Jesus, började anden genast

slita i honom så att han föll omkull och vältrade sig på marken med fradga kring munnen. Jesus frågade hans far: »Hur länge har det varit så här med honom?» Fadern svarade: »Sedan han var liten, och ofta har anden kastat honom både i eld och i vatten för att ta livet av honom. Men förbarma dig över oss och hjälp oss, om du kan.« Jesus sade: »Om jag kan? Allt är möjligt för den som tror.« Då ropade pojkens far: »Jag tror. Hjälp min otro!« När Jesus såg att folk strömmade till, sade han strängt till den orena anden: »Du stumma och döva ande, jag befäller dig: far ut ur honom och kom aldrig mer tillbaka.« Den gav till ett skrik och ryckte och slet i pojken och for så ut ur honom. Och pojken låg där så livlös att alla sade att han var död. Men Jesus tog hans hand och reste honom upp, och han steg upp. När Jesus hade kommit hem och lärjungarna var ensamma med honom, frågade de: »Varför kunde inte vi driva ut den?» Han svarade: »Den sorten kan bara drivas ut med bön.«

TISDAG DEN 25 FEBRUARI

Läsning

Jak 4:1-10

Varifrån kommer all kamp och strid ibland er? Är det inte från begären som för krig i era lemmar? Ni vill ha, men får ingenting. Ni dödar av avund, men uppnår ingenting. Ni kämpar och strider. Ni har ingenting, därför att ni inte ber. Ni ber men får ingenting, därför att ni ber illa; ni vill bara tillfredsställa era begär.

Ni trolösa, vet ni inte att vänskap med världen betyder fiendskap med Gud? Den som vill vara vän med världen blir fiende till Gud. Eller tror ni att det är tomma ord när skriften säger: Svartsjukt kräver Gud åt sig den ande han har låtit bo i oss? Större är dock den nåd han ger oss. Därför heter det: *Gud står emot de högmodiga, men de ödmjuka ger han nåd.* Böj er alltså under Gud. Stå emot djävulen, och han skall fly för er. Närma er Gud, och han skall närma sig er.

Gör era händer rena, ni syndare, och rena era hjärtan, ni tvehågsna. Sörj och gråt och klaga. Vänd skrattet i tårar och glädjen i sorg. Ödmjuka er inför Herren, och han skall upphöja er.

Responsoriepsalm

Ps 55:7-11a, 23 (R. 23a)

R. Kasta din börda på Herren och han skall uppehålla dig.

Ack att jag hade vingar som duvan!

Då skulle jag flyga bort och söka mig ett bo.

Ja, långt bort skulle jag fly

och finna härbärge i öknen. R.

Jag skulle skynda att söka mig en tillflykt

undan oväder och stormvind.

Fördärva dem, Herre, gör deras tungor oense. R.

Ty våld och uppror ser jag i staden.

Dag och natt går de omkring den, ovanpå dess murar. R.

Kasta din börda på Herren,
han skall låta dig stå upprätt,
han skall aldrig tillåta att den rättfärdige vacklar. R.

Halleluja

Gal 6:14

V. Jag vill aldrig någonsin berömma mig av annat än vår Herre Jesu Kristi kors,
genom vilket världen är korsfäst och död för mig och jag för världen.

Evangelium

Mark 9:30–37

Vid den tiden vandrade Jesus och hans lärjungar genom Galileen. Han ville inte att det skulle bli känt, eftersom han höll på att undervisa sina lärjungar. Han sade: »Människosonen skall överlämnas i människors händer och de kommer att döda honom, och tre dagar efter sin död skall han uppstå.« Men de förstod inte vad han menade och vågade inte fråga.

De kom till Kafarnaum. Och när han var hemma igen, frågade han dem: »Vad var det ni talade om på vägen?« De teg, för på vägen hade de tvistat om vem av dem som var den störste. Han satte sig ner, kallade på de tolv och sade: »Om någon vill vara den främste måste han bli den ringaste av alla och allas tjänare.« Så tog han ett barn och ställde det framför dem, lade armen om det och sade: »Den som tar emot ett sådant barn i mitt namn, han tar emot mig. Och den som tar emot mig, han tar inte emot mig, utan den som har sänt mig.«

FASTETIDEN

ASKONSDAGEN DEN 26 FEBRUARI

Första läsningen

Joel 2:12–18

Nu må ni vända om till mig av allt ert hjärta, säger Herren,
med fasta och gråt och klagan.

Ja, riv sönder era hjärtan, inte era kläder,
och vänd om till Herren, er Gud,
ty nådig och barmhärtig är han,
tålmodig och stor i mildhet,
och sådan att han ångrar det onda.

Kanske vänder han om och ångrar sig
och lämnar kvar efter sig någon välsignelse,
till spisoffer och drickoffer åt Herren, er Gud.

Stöt i basun på Sion, pålys en helig fasta,
utlys en högtidsförsamling.

Församla folket, pålys en helig sammankomst,
kalla samman de gamla, församla de små barnen,
också dem som ännu diar vid bröstet.

Brudgummen må komma ur sin kammare

och bruden ur sitt gemak.
Mellan förhuset och altaret må prästerna, Herrens tjänare,
hålla klagogråt och säga:
»Herre, skona ditt folk,
och låt inte din arvedel bli till vanära,
till ett ordspråk bland hedningarna.
Varför skulle man få säga bland folken:
'Var är nu ertas Gud?' »

Så upptändes då Herren till nitälskan för sitt land,
och han förbarmade sig över sitt folk.

Responsoriepsalm

Ps 51:3–6a, 12–14, 17 (R. 3a)

När respensoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 640. När den läses används följande text:

R. Gud, var mig nådig i din godhet
eller: Var mig nådig, o Gud.

Gud, var mig nådig i din godhet,
utplåna mina överträdelser i din stora barmhärtighet.
Två mig väl från min missgärning,
och rena mig från min synd. R.

Ty jag känner mina överträdelser,
och min synd är alltid inför mig.
Mot dig allena har jag syndat
och gjort vad ont är i dina ögon. R.

Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta,
och ge mig på nytt en frimodig ande.
Förkasta mig inte från ditt ansikte,
och ta inte din helige Ande ifrån mig. R.

Låt mig åter få fröjdas över din frälsning,
och uppehåll mig med villighetens ande.
Herre, öppna mina läppar,
så att min mun kan förkunna ditt lov. R.

Andra läsningen

2 Kor 5:20 – 6:2

Jag är Kristi sändebud, och Gud manar er genom mig. Jag ber er på Kristi vägnar: låt försona er med Gud. Han som inte visste vad synd var, honom gjorde Gud till ett med synden för vår skull, för att vi genom honom skulle bli till ett med Guds rättfärdighet.

Som Guds medhjälpare uppmanar jag er också att inte kasta bort den nåd ni tar emot från Gud. Han säger ju: *När stunden var inne bönhörde jag dig, och på frälsningens dag hjälpte jag dig.* Nu är den rätta stunden, nu är frälsningens dag.

Lovsång

Jfr Ps 95:8

V. I dag må ni inte förhärda era hjärtan utan höra Herrens röst.

Evangelium

Matt 6:1–6, 16–18

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Var noga med att inte utföra era fromma gärningar i människornas åsyn, för att de skall lägga märke till er. Annars har ni ingen lön att vänta hos er fader i himlen. När du ger allmosor, låt då inte stöta i basun för dig, som hycklarna gör i synagogorna och på gatorna för att människorna skall prisa dem. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du ger allmosor, låt då inte vänstra handen veta vad den högra gör. Ge din allmosa i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.

När ni ber, skall ni inte göra som hycklarna. De älskar att stå och be i synagogorna och i gathörnen för att människorna skall se dem. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du ber, gå då in i din kammare, stäng dörren och be sedan till din fader som är i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.

När ni fastar, se då inte dystra ut som hycklarna, som vanställer sitt utseende för att människorna skall se att de fastar. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du fastar, smörj in ditt hår och tvätta ditt ansikte, så att inte människorna ser att du fastar, utan bara din fader i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.«

TORSDAG EFTER ASKONSDAGEN DEN 27 FEBRUARI

Läsning

5 Mos 30:15–20

Mose talade till folket och sade: »Se, jag förelägger dig i dag livet och vad gott är, döden och vad ont är, då jag nu i dag befäller dig att älska Herren, din Gud, att vandra på hans vägar och hålla hans bud och stadgar och förordningar, för att du må leva och föröka dig och för att Herren, din Gud, må välsigna dig i det land dit du nu kommer för att ta det i besittning. Men om ditt hjärta vänder sig bort och du inte vill höra, om du låter förföra dig, så att du tillber andra gudar och tjänar dem, så förkunnar jag för er i dag att ni förvisso skall förgås. Ni skall då inte länge leva i det land dit du nu drar över Jordan för att komma och ta det i besittning. Jag tar i dag himmel och jord till vittnen mot er, att jag har förelagt dig liv och död, välsignelse och förbannelse. Så må du då välja livet, för att du och dina efterkommande må leva genom att du älskar Herren, din Gud, och hör hans röst och håller dig till honom. Ty detta betyder för dig liv och lång levnad, så att du får bo i det land som Herren med ed har lovat dina fäder, Abraham, Isak och Jakob, att ge dem.«

Responsoriepsalm

Ps 1:1–4, 6 (R. jfr Ps 40:5a)

R. Salig är den som förtröstar på Herren.

Salig är den som inte följer de gudlösas råd
och inte går syndares väg
eller sitter där hädare sitter
utan har sin lust i Herrens lag
och tänker på hans lag både dag och natt. R.

Han är som ett träd, planterat vid vattenbäckar,
vilket bär frukt i sin tid
och vars löv inte vissnar:
allt vad han gör, det lyckas väl. R.

Inte så de gudlösa:
de är som agnar som vinden för bort.
Ty Herren känner de rättfärdigas väg,
men de gudlösas väg leder till fördärvet. R.

Lovsång

Matt 4:17

V. Omvänd er, säger Herren,
ty himmelriket är nära.

Evangelium

Luk 9:22–25

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Människosonen måste lida mycket och bli förkastad av de äldste och översteprästerna och de skriftlärda och bli dödad och bli uppväckt på tredje dagen.«

Och han sade till alla: »Om någon vill gå i mina spår, måste han förneka sig själv och varje dag ta sitt kors och följa mig. Ty den som vill rädda sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min skull, han skall rädda det. Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men får betala med att mista sig själv?«

FREDAG EFTER ASKONSDAGEN DEN 28 FEBRUARI

Läsning

Jes 58:1–9a

Så säger Herren Gud:

Ropa med full hals, utan återhållsamhet.
Häv upp din röst som en basun
och förkunna för mitt folk deras överträdelse,

för Jakobs hus deras synder.
Väl söker de mig dag ut och dag in
och vill ha kunskap om mina vägar.
Som om de var ett folk som övade rättfärdighet
och inte övergav sin Guds rätt,
så frågar de mig om rättfärdighetens lagar
och vill att Gud skall komma till dem:
»Vad tjänar det till att vi fastar, när du inte ser det,
att vi späker oss, när du inte märker det?«
Men se, på era fastedagar sköter ni era sysslor,
och alla era arbetare driver ni bara på.
Och se, ni håller er fasta med kiv och split,
med hugg och slag av gudlösa nävar.
Ni håller inte mer fasta på sådant sätt
att ni kan göra er röst hörd i höjden.
Skulle detta vara en fasta sådan som jag vill ha?
Skulle detta vara en rätt späkningsdag?
Att man hänger med huvudet som ett sävstrå
och sätter sig i säck och aska,
vill du kalla sådant att hålla fasta,
att fira en dag till Herrens behag?
Nej, detta är den fasta som jag vill ha:
att ni lossar orättfärdiga bojor
och löser okets band,
att ni ger de förtryckta fria
och krossar sönder alla ok,
ja, att du bryter ditt bröd åt den hungrige
och skaffar de fattiga och husvilla husrum,
att du klär den nakne, var du ser honom,
och ej drar dig undan för den som är ditt kött och blod.
Då skall ljus bryta fram för dig som en morgonrodnad,
och dina sår skall läkas med hast,
och din rätt skall då gå framför dig
och Herrens härlighet följa dina spår.
Då skall Herren svara, när du åkallar honom.
När du ropar, skall han säga: »Se här är jag.«

Responsoriepsalm

Ps 51:3–6a, 18–19 (R. jfr 19b)

R. Ett förkrossat hjärta skall du inte förakta.

Gud, var mig nådig i din godhet,
utplåna mina överträdelser i din stora barmhärtighet.
Två mig väl från min missgärning,
och rena mig från min synd. R.

Ty jag känner mina synder,
mina överträdelser är alltid inför mig.
Mot dig allena har jag syndat
och gjort vad ont är i dina ögon. R.

Ty du har inte behag till offer,
då skulle jag ge dig sådana;
du har inte lust till brännoffer.
Det offer som behagar Gud är en förkrossad ande,
ett förkrossat och bedrövat hjärta
skall du, Gud, inte förakta. R.

Lovsång

Jfr Am 5:14

V. Sök vad gott är, och inte vad ont är,
för att ni må leva.
Då skall Herren vara med er.

Evangelium

Matt 9:14–15

Vid den tiden kom Johannes lärjungar fram till Jesus och frågade: »Varför fastar inte dina lärjungar, när både vi och fariseerna fastar?« Jesus svarade: »Inte kan väl bröllopsgästerna sörja så länge brudgummen är hos dem. Men det skall komma en tid då brudgummen tas ifrån dem, och då kommer de att fasta.«

LÖRDAG EFTER ASKONSDAGEN DEN 29 FEBRUARI

Läsning

Jes 58:9b–14

Så säger Herren:

Om hos dig inte får finnas någon som pålägger ok
och pekar finger och talar vad fördärligt är,
om du delar med dig av din nödtorft åt den hungrige
och mättar den som är i betryck,
då skall ljus gå upp för dig i mörkret,
och din natt skall bli lik middagens sken.
Och Herren skall ständigt leda dig.
Han skall mätta dig mitt i ödemarken
och ge styrka åt benen i din kropp.
Och du skall vara lik en vattenrik trädgård
och likna ett källsprång vars vatten aldrig tryter.
Och dina avkomlingar skall bygga upp de gamla ruinerna,
du skall åter upprätta grundvalar från forntida släkten,
och du skall kallas »han som murar igen revor«,
»han som återställer stigar, så att man kan bo i landet«.

Om du är varsam med din fot på sabbaten,
så att du inte på min heliga dag utför dina sysslor,
om du kallar sabbaten din lust
och Herrens helgdag en äredag,
ja, om du ärar den, så att du inte går dina egna vägar
eller sköter dina sysslor eller talar tomma ord,
då skall du finna din lust i Herren,
och jag skall föra dig fram över landets höjder
och ge dig till näring din fader Jakobs arvedel.
Ja, så har Herrens mun talat.

Responsoriepsalm

Ps 86:1-6 (R. 11a)

R. Visa mig, Herre, din väg, jag vill vandra i din sanning.

Herre, vänd ditt öra till mig och svara mig,
ty jag är fattig och förtryckt.
Skydda mig, min Gud, ty jag är dig trogen,
rädda din tjänare som förtröstar på dig. R.

Herre, var mig nådig,
ty hela dagen ropar jag till dig.
Låt mig få glädjas över din hjälp,
ty till dig, Herre, lyfter jag min själ. R.

Du, Herre, är god och förlåtande,
stor i nåd mot dem som åkallar dig.
Lyssna, Herre, till mitt rop,
och ge akt på mina böner. R.

Lovsång

Jfr Hes 33:11

V. Jag har ingen lust till den ogudaktiges död, säger Herren, utan till att han vänder om från sin väg och får leva.

Evangelium

Luk 5:27-32

Vid den tiden fick Jesus se en tullindrivare vid namn Levi sitta utanför tullhuset. Han sade till honom: »Följ mig!« Levi lämnade allt och steg upp och följde honom.

Levi gav en fest för Jesus i sitt hus, och där var en mängd tullindrivare och andra, som låg till bords med dem. Men fariseerna och särskilt de skrifflärda bland dem blev förargade och sade till hans lärjungar: »Hur kan ni äta och dricka tillsammans med tullindrivare och syndare?« Jesus svarade: »Det är inte de friska som behöver läkare, utan de sjuka. Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga till omvändelse, utan syndare.«

FÖRSTA SÖNDAGEN I FASTAN DEN 1 MARS

Första läsningen

1 Mos 2:7-9; 3:1-7

Herren Gud formade människan av jord från marken och blåste in liv genom hennes näsborrar, så att hon blev en levande varelse. Och Herren Gud planterade en trädgård österut, i Eden, och satte där människan som han hade format. Herren Gud lät alla slags träd växa upp ur marken, sådana som var ljuvliga att se på och goda att äta av. Mitt i trädgården stod livets träd och trädet som ger kunskap om gott och ont.

Men ormen var listigast av alla vilda djur som Herren Gud hade gjort. Den frågade kvinnan: »Har Gud verkligen sagt att ni inte får äta av något träd i trädgården?» Kvinnan svarade: »Vi får äta frukt från träden, men om frukten från trädet mitt i trädgården har Gud sagt: Ät den inte och rör den inte! Gör ni det kommer ni att dö.» Ormen sade: »Ni kommer visst inte att dö. Men Gud vet att den dag ni äter av frukten öppnas era ögon, och ni blir som gudar med kunskap om gott och ont.» Kvinnan såg att trädet var gott att äta av: det var en fröjd för ögat och ett härligt träd, eftersom det skänkte vishet. Och hon tog av frukten och åt. Hon gav också till sin man, som var med henne, och han åt. Då öppnades deras ögon, och de såg att de var nakna. Och de fäste ihop fikonlöv och band dem kring höfterna.

Responsoriepsalm

Ps 51:3-6a, 12-14, 17 (R. jfr 3a, 6a)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 640. När den läses används följande text:

R. Förbarma dig, Gud, ty jag har syndat mot dig.

Förbarma dig, Gud, i din nåd,
stryk ut mina synder i din stora godhet.
Gör mig fri från all min skuld
och rena mig från min synd. R.

Jag vet vad jag har brutit,
min synd står alltid inför mig.
Mot dig, bara mot dig har jag syndat,
jag har gjort det som är ont i dina ögon. R.

Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta,
ge mig ett nytt och stadigt sinne.
Driv inte bort mig från din närhet,
ta inte ifrån mig din heliga ande. R.

Låt mig åter glädjas över att du räddar,
håll mig uppe, ge mig ett villigt sinne.
Herre, öppna min mun,
jag vill sjunga ditt lov. R.

Andra läsningen

Rom 5:12-19

Genom en enda människa kom synden in i världen, och genom synden döden, och så nådde döden alla människor därför att de alla syndade. Redan före lagen fanns alltså synd i världen, men synd räknas inte där det inte finns någon lag. Ändå härskade döden från Adam till Mose också över dem som inte gjort sig skyldiga till en överträdelse som Adams. Och Adam motsvarar honom som skulle komma, men överträdelsen kan inte jämföras med nåden. Om alla dog genom en endas överträdelse, så har nu alla fått del av Guds överflödande nåd, nådegåvan som bestod i en enda människa, Jesus Kristus. Och följderna av en enda mans synd kan inte jämföras med denna gåva. Ty domen följde på vad han ensam hade gjort och blev fällande, men nåden följde på mångas överträdelser och innebar ett frikännande. Om en enda mans överträdelse betydde att döden fick herravälde genom denne ende, så skall nu i stället de som blir rättfärdiga genom nådens överflödande rika gåva leva och få herravälde tack vare en enda, Jesus Kristus. Alltså: liksom en endas överträdelse ledde till fällande dom för alla människor, så har också en endas rättfärdiga gärning lett till frikännande och liv för alla människor. Liksom en enda människas olydnad gjorde alla till syndare, så skall en endas lydnad göra alla rättfärdiga.

eller (kortare läsning):

Andra läsningen

Rom 5:12, 17-19

Genom en enda människa kom synden in i världen, och genom synden döden, och så nådde döden alla människor därför att de alla syndade. Om en enda mans överträdelse betydde att döden fick herravälde genom denne ende, så skall nu i stället de som blir rättfärdiga genom nådens överflödande rika gåva leva och få herravälde tack vare en enda, Jesus Kristus. Alltså: liksom en endas överträdelse ledde till fällande dom för alla människor, så har också en endas rättfärdiga gärning lett till frikännande och liv för alla människor. Liksom en enda människas olydnad gjorde alla till syndare, så skall en endas lydnad göra alla rättfärdiga.

Lovsång

Matt 4:4b

V. Människan skall inte leva bara av bröd utan av varje ord som utgår ur Guds mun.

Evangelium

Matt 4:1-11

Vid den tiden fördes Jesus av Anden ut i öknen för att sättas på prov av djävulen. När han hade fastat i fyrtio dagar och fyrtio nätter blev han till slut hungrig. Då kom frestaren och sade till honom: »Om du är Guds son, så befall att de här stenarna blir bröd.« Jesus svarade: »Det står skrivet: *Människan skall inte leva bara av bröd, utan av varje ord som utgår ur Guds mun.*«

Sedan tog djävulen honom med sig till den heliga staden och ställde honom högst uppe på tempelmuren och sade: »Om du är Guds son, så kasta dig ner. Det står ju skrivet: *Han skall befalla sina änglar och de skall bära dig på sina händer så att du inte stöter foten mot någon sten.*« Jesus sade till honom: »Det står också skrivet: *Du skall inte sätta Herren, din Gud, på prov.*«

Nu tog djävulen honom med sig upp på ett mycket högt berg och visade honom alla riken i världen och deras härlighet och sade: »Allt detta skall jag ge dig om du faller ner och tillber mig.« Då sade Jesus till honom: »Gå din väg, Satan. Det står ju skrivet: *Herren, din Gud, skall du tillbe, och endast honom skall du dyrka.*« Då lät djävulen honom vara, och änglar kom fram och betjänade honom.